MESTO MICHALOVCE

Stavebný úrad

Nám. Osloboditeľov 30, 071 01 Michalovce

Číslo: V-2025/62343/1605 V Michalovciach 06.10.2026

Vybavuje Ing. Lenka Gičová

Tel.: +421 908 335 346

E-mail: lenka.gicova@msumi.sk

OZNÁMENIE

O PODANOM ODVOLANÍ

Mesto Michalovce, ako stavebný úrad príslušný podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len "stavebný zákon"), na základe žiadosti, ktorú dňa 31.3.2025 podal

PK Development s.r.o.,, Brezová 22, 071 01 Michalovce,
ktorého zastupuje JEGON s.r.o., Slovenská 7032/6A, 071 01 Michalovce

vydal dňa 28.08.2026 rozhodnutie pod č.sp. V-2025/62343/1605 na stavbu:

Rezidencia Central Park
Michalovce, Jilemníckeho

na pozemku register "C" parc. č. 4645/1, 4645/86, register "E" parc. č. 9467 v katastrálnom území Michalovce. Proti tomuto rozhodnutiu podal(a)

MUDr. Viera Nawka, Petra Jilemnického 95, 071 01 Michalovce

Mgr. Etela Hrdinská, Petra Jilemnického 30, 071 01 Michalovce

Ing. Ondrej Vasiľ, Verbovčík 21, 071 01 Michalovce

Dušan Vagaský, Ružová 1, 071 01 Michalovce

v zákonnej lehote odvolanie. Kópie týchto odvolaní sú priložené v prílohe.

Účastníci konania sa môžu vyjadriť k podanému odvolaniu do

10 dní odo dňa doručenia

tohto oznámenia. K neskôr podaným vyjadreniam sa nebude prihliadať.

Mgr. Miroslav Dufinec
primátor mesta

Príloha:

- kópia odvolania MUDr. Viery Nawky, Petra Jilemnického 95, 071 01 Michalovce zo dňa 17.09.2026
- kópia odvolania Mgr. Etely Hrdinskej, Petra Jilemnického 30, 071 01 Michalovce zo dňa 17.09.2026
- kópia odvolania Ing. Ondreja Vasiľa, Verbovčík 21, 071 01 Michalovce zo dňa 17.09.2026
- kópia odvolania Dušana Vagaského, Ružová 1, 071 01 Michalovce zo dňa 17.09.2026

Toto oznámenie musí byť vyvesené na úradnej tabuli mesta /obce/ na dobu 15 dní.

Vyvesené dňa: ..... Zvesené dňa: .....

Pečiatka a podpis orgánu, ktorý potvrdzuje vyvesenie a zvesenie oznámenia.

Doručí sa:

Účastníkom konania sa doručí formou verejnej vyhlášky (na úradnej tabuli a webovej stránke mesta Michalovce)

1. PK Development s.r.o.,, Brezová 22, 071 01 Michalovce
2. JEGON s.r.o., Slovenská 7032/6A 12, 071 01 Michalovce
3. Ing. Peter Koterec, Brezova 22, 071 01 Michalovce
4. Pharm.Dr. Lucia Benediková, 072 36 Kaluža 864
5. Mesto Michalovce, odbor hospodárenia s majetkom, Nám. osloboditeľov 30, 071 01 Michalovce
6. PaedDr. Mária Vanšovská, Jilemnického 56, 071 01 Michalovce
7. Ing. Ivan Sokologorský, Petra Jilemnického 3551/58, 071 01 Michalovce
8. Dušan Mackulik, J. Hollého 65, 071 01 Michalovce
9. JUDr. Martin Zahorčák, J. Hollého súp. č. 699/61, 071 01 Michalovce
10. Ing. Peter Tocík, Cyrila a Metoda 2411/35, 071 01 Michalovce
11. Anna Vargová, J. Hollého 699/57, 071 01 Michalovce
12. Marián Varga, 75 Arbour Ridge Close T3G 4M5, Calgary, Kanada
13. Radoslav Varga, Janka Kráľa 1270/83, 020 01 Púchov
14. Ján Obšatnik, Hollého 59, 071 01 Michalovce
15. Ing. Ľuboslav Vasiľ, Verbovčík 131/21, 071 01 Michalovce
16. Jana Drobotová, Jilemnického 705/46, 071 01 Michalovce
17. Ing. Ján Demčišák, J. Hollého 700/73, 071 01 Michalovce
18. Mgr. Katarína Borzová, P. Jilemnického 705/44, 071 01 Michalovce
19. Patrik Bašista, Petra Jilemnického 11, 071 01 Michalovce
20. Jaroslav Roško, Petra Jilemnického 19, 071 01 Michalovce
21. Ing. Peter Sabo, Petra Jilemnického 9, 071 01 Michalovce
22. Mgr. Etela Hrdinská, Petra Jilemnického 30, 071 01 Michalovce
23. MUDr. Viera Nawka, Petra Jilemnického 95, 071 01 Michalovce
24. Mgr. Lukáš Mazúr, Petra Jilemnického 13, 071 01 Michalovce
25. Mgr. Denisa Mazúr Vagaská, PhD., Petra Jilemnického 13, 071 01 Michalovce
26. Jana Pastiriková, Hollého 67, 071 01 Michalovce
27. MVDr. Mária Novák, Hollého 71/700, 071 01 Michalovce
28. Jozef Hrubišák, Hollého 71, 071 01 Michalovce
29. Milan Lajčák, Hollého 65, 071 01 Michalovce
30. Bocanová Marianna, Hollého 71, 071 01 Michalovce

VIERA NAVKA, 25.02.1956, JILEMNICKÉHO 95, 07101 MICHALOVCE

(meno, priezvisko, dátum narodenia, trvalé bydlisko)

Mesto Michalovce - podateľňa
Mestský úrad
Primátor | Zástupca primátora | Prenosné PeÚ
68649
Dátum: 17. 09. 2026
Evid.číslo
Prílohy - počet
Zást. prevzatia
Útv. hlav. kontr.
Ref.pôr. ekonómy
Útv. predmetu
Odb. finančný
Odb. správ. a ekp.
Odb. výstavby
Odb. hosp. a maj.
Ref. právny
Odb. inf. a registrov
Odb. organizačný
Odb. soc. vecí
M.P.

Titl.
Mesto Michalovce
Stavebný úrad
Nám. Osloboditeľov 30
071 01 Michalovce

k zn.: V-2025/62343/1605 ***Michalovce dňa 16.09.2026***

VEC: *Odvolanie účastníka konania proti rozhodnutiu mesta Michalovce ako stavebného úradu zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605, o stavebnom povolení*

Návrh na prerušenie konania

I.

V stavebnej veci stavebníka PK Development s.r.o., so sídlom Brezová 22, 071 01 Michalovce, o vydanie stavebného povolenia stavby Rezidencia Central Park Michalovce, Jilemnického, na parc. reg. C č. 4645/1, 4645/86 a parc. reg. E č. 9467, všetky parc. v obci Michalovce, kat. úz. Michalovce, v konaní vedenom Stavebným úradom mesta Michalovce pod zn. V-2025/62343 vydal stavebný úrad rozhodnutie zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605, ktorým vydal stavebné povolenie k predmetnej stavbe. Uvedené rozhodnutie stavebného úradu bolo na úradnej tabuli mesta Michalovce zverejnené dňa 02.09.2026.

II.

S napadnutým rozhodnutím stavebného úradu zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605 ako prvostupňového správneho orgánu nesúhlasím, pričom som toho názoru, že týmto odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, ktorý bol následne nesprávne právne posúdený a z tohto dôvodu v súlade s ust. § 53 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len SP), týmto podávam voči tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu

o d v o l a n i e,

ktoré odôvodňujem týmito

s k u t o č n o s ť a m i:

V prvom rade konštatujem, že v celom rozsahu zotrvávam na námietkach, ktoré boli v doterajšom priebehu správneho konania z mojej strany vznesené.

Podľa ust. § 3 ods. 4, 5 Správneho poriadku *„**(4)**Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. **(5)** Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely."*

V zmysle ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku, *„Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutkový stav vecí a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.".*

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku *„V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.".* Z tohto vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že platné právne predpisy stanovujú požiadavky na rozhodnutie správneho orgánu, teda v danom prípade stavebného úradu, ktoré rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie ozrejmujúce, aké skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, **aké dôkazy boli vykonané a ako boli hodnotené**, a tiež ako správny orgán predmetnú vec právne posúdil. Rozhodnutie musí obsahovať takisto aj odôvodnenie, v ktorom správny orgán uvedie, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov. **V napadnutom rozhodnutí absentujú úvahy stavebného úradu o tom, na základe akých dôkazov a zistení dospel ku daným skutkovým zisteniam, akým spôsobom bola daná vec právne kvalifikovaná zo strany stavebného úradu. Napadnuté rozhodnutie uvádza len všeobecné tvrdenia** bez konkretizácie.

V danom prípade teda postupom správneho orgánu došlo podľa môjho názoru ku porušeniu povinností vyplývajúcich z vyššie uvedeného ustanovenia § 3 ods. 4 SP, v dôsledku čoho zároveň došlo aj k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 5 SP, ktoré ustanovenia predstavujú základné pravidlá správneho konania.

Napadnuté rozhodnutie stavebného úradu zároveň z môjho pohľadu trpí vadou jeho nedostatočného odôvodnenia, teda nespĺňa dikciu zákona zakotvenú vo vyš. cit. ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku ako ani dikciu zákona zakotvenú v ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

Mám za to, že postupom a rozhodnutím správneho orgánu došlo aj ku porušeniu ďalšieho základného pravidla správneho konania zakotveného v ustanovení § 3 ods. 2, Správneho poriadku, podľa ktorého *„**(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi** konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, **a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať**, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*

V zmysle ust. § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku, *„(1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. (2)* ***Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.“.***

Zdôrazňujem, že zo strany stavebného úradu účastníci konania neboli žiadnym kvalifikovaným a zákonom predpokladaným spôsobom upovedomený o tom, že podklady, ktoré má stavebný úrad Michalovce k dispozícii, považuje za dostatočné pre vydanie rozhodnutia vo veci a neboli upovedomení ani o tom, že majú právo sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia.

Je teda možné konštatovať, že účastníkom konania nebola daná možnosť sa v záverečnej fáze správneho konania k týmto podkladom ako aj ku spôsobu ich zistenia vyjadriť a prípadne navrhnúť ich doplnenie.

Takýto postup správneho orgánu preto považuje účastník konania za postup v priamom rozpore s vyš. cit. ust. § 33 ods. 2 SP a zároveň ním podľa názoru účastníka konania dochádza k porušeniu jedného zo základných pravidiel správneho konania, a to pravidla zakotveného v ust. § 3 ods. 2 SP pojednávajúceho o povinnosti postupu správneho orgánu v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a ďalšími subjektmi. Tento právny záver bol vyjadrený aj v rozhodnutí NSS ČR č.k. 7A 112/2002-36, podľa ktorého *„Současně považuje Nejvyšší správní soud za nutné poznamenat, že prvoinstanční správní orgán pochybil i v tom, že neposkytl žalobci možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, jak to ukládá § 33 odst. 2 správního řádu. Z dikce tohoto ustanovení je zřejmé, poskytnutí této možnosti není právní úpravou vnímáno tak, že se poskytne „při zahájení řízení“, jak to učinil prvoinstanční orgán, nýbrž naopak až „po ukončení zjišťování podkladů pro rozhodnutí“. V daném případě se s ohledem na jeho povahu dalo předpokládat i další zjišťování podkladů pro rozhodnutí, než, jak se nakonec ukázalo, bylo provedeno, o čemž mj. svědčilo i prodloužení lhůty k rozhodnutí. Navíc z vyjádření žalobce ze dne 17. 2. 2002 bylo zřejmé, že patrně bude i nadále požadovat upřesňující doplnění důkazů. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje právo správních orgánů „nebýt vázán návrhy účastníků řízení“, stejně jako právo na tzv. „volné hodnocení důkazů“, to však musí být vždy vykládáno v souladu s požadavkem na spolehlivé zjištění skutkového stavu věci. Proto je Nejvyšší správní soud toho názoru, že v daném konkrétním případě nebylo možno povinnost vyplývající z § 33 odst. 2 správního řádu považovat za splněnou tím, že správní orgán účastníku řízení „teprve v odůvodnění rozhodnutí“ „sdělí“ že a jaké všechny důkazy byly provedeny. Smyslem § 33 odst. 2 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi „před vydáním rozhodnutí“ mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Na tomto stanovisku soudu nic nemění ani skutečnost, že v doplňovaném řízení se dne 20. 5. 2002 žalobce vyjádřil v tom smyslu, že daným postupem byl v tomto směru uspokojen (v tomto případě šlo o „seznámení“ s podklady až po vydání rozhodnutí, a nikoliv před ním).“.*

Obdobný právny záver bol konštatovaný aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 9Sžsk/122/2018, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 1/2020 pod por. č. 19 a v zmysle ktorého *„Zmyslom aplikácie § 33 ods. 2 Správneho poriadku je umožniť účastníkovi konania, aby ešte „pred vydaním rozhodnutia“ mohol uplatniť svoje výhrady, príp. realizovať svoje procesné návrhy vo vzťahu k zhromaždeným podkladom rozhodnutia, a to hlavne za účelom, aby správne rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Ak*

správny orgán opomenie túto svoju zákonnú povinnosť, dôjde jeho nesprávnym procesným postupom k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd."

Som toho názoru, že stavebný úrad sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s inštitútom pohody bývania zakotveným v ustanovení § 4 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., podľa ktorého *„* ***(1)*** *Pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny.* ***(2) Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na priľahlých pozemných komunikáciách. Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania.***"

Podľa ust. § 6 ods. 1 vyhlášky *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky** na denné osvetlenie a preslnenie a **na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.".*

Je zrejmé, že takouto stavbou bytového domu dochádza na strane ostatných účastníkov konania ku vzniku značného diskomfortu vo forme straty súkromia ako na dvore priľahlom k okolitým rodinným domom, tak aj v samotných obytných miestnostiach rodinných domov, do ktorých bude možné vidieť práve z uvedeného zrealizovať sa majúceho bytového domu. Stavebný úrad sa podľa môjho názoru dostatočne nevysporiadal so zahustením ulice P. Jilemnického v Michalovciach motorovými vozidlami budúcich vlastníkov tohto povoľovaného bytového domu ako ani s kapacitou parkovacích miest pre prípadné návštevy.

V súčasnosti je bežnou praxou, že na jeden byt pripadajú minimálne dve motorové vozidlá, pričom kapacita parkovacích miest plánovaných stavebníkom nespĺňa ani tento predpoklad.

Čo sa týka zatienenia okolitých stavieb rodinných domov poukazujem na ustanovenie § 6 ods. 1 vyhl. MŽP SR č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len vyhláška) podľa ktorého *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia."*

Realizácia stavby bytového domu je v priamom rozpore s vyššie citovaným ustanovením § 6 ods. 1 vyhlášky v dôsledku negatívneho zatienenia okolitých rodinných domov.

Vo vzťahu ku samotným odstupom medzi povoľovanou stavbou bytového domu

a už existujúcimi stavbami je dôležitý poukaz na ust. § 6 ods. 3 vyhlášky, podľa ktorého *„Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.".*

Toto ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky, ktoré je v prvej časti vyhlášky, používa pri vzdialenostiach medzi stavbami pojem rodinných domov. Tu však vyvstáva potreba poukazu na ustanovenie § 2 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorého *„**Požiadavky v prvej a druhej časti sa vzťahujú na všetky druhy stavieb, ak nie je v tretej časti ustanovené inak.**"*

Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že aj keď ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky zakotvuje odstupy medzi stavbami rodinných domov, toto ustanovenie sa za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky vzťahuje na všetky druhy stavieb vrátane budovy – súp. č. 5827, ktorá bezprostredne susedí s povoľovanou stavbou. **Umiestnenie povoľovanej stavby bytového domu je teda v priamom rozpore s vyššie uvedeným ustanovením § 6 ods. 3 vyhlášky za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky.**

Podľa ust. § 4, ods. 1, 2 vyhlášky *„**(1)** Pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny. **(2) Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na priľahlých pozemných komunikáciách.** Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania."*

Podľa ust. § 6 ods. 1 vyhlášky *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky** na denné osvetlenie a preslnenie a **na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia."*

V tejto časti ulice Petra Jilemnického v Michalovciach sa nachádzajú výlučne stavby rodinných domov a stavby prízemných garáží. Povoľovaná stavba bytového domu zasahuje aj do práva na súkromie všetkých ďalších vlastníkov okolitých rodinných domov, ktoré sa nachádzajú na druhej strane ulice Petra Jilemnického v Michalovciach, t. j. oproti povoľovanej stavbe.

III.

Podľa ust. § 53 SP *„Proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.".*

V zmysle ust. § 59 ods. 1 až 3 SP *„**(1)** Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. **(2)** Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. **(3)** Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správnemu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je*

právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný."

Poukazujúc na vyš. uvedené skutočnosti mám za to, že rozhodnutie prvostupňového orgánu je nepreskúmateľné, arbitrárne, zmätočné a nezákonné resp. v rozpore s právnymi predpismi, na základe ktorých došlo k vážnemu porušeniu práv účastníkov konania.

Z vyššie uvedených dôvodov týmto žiadam, aby stavebný úrad v súlade s ust. § 57 ods. 2 SP predložil predmetné odvolanie spolu so spisovým materiálom príslušnému regionálnemu úradu ako odvolaciemu orgánu, a aby odvolací orgán po dôkladnom zvážení celého prípadu v súlade s ust. § 59 ods. 3 SP

r o z h o d n u t í m

rozhodnutie – stavebné povolenie zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605 vydané mestom Michalovce ako stavebným úradom ***z r u š i l*** a vec mu ***v r á t i l*** na nové prejednanie a rozhodnutie.

IV.

Zdôrazňujem, že nie všetci účastníci tohto konania o vydanie stavebného povolenia boli aj účastníkmi konania o povolenie umiestnenia stavby / vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré konanie bolo vedené na stavebnom úrade Mesta Michalovce pod zn. ***V-2024/62149-Ka.***

Z tohto dôvodu bol podaný podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania smerujúci voči územnému rozhodnutiu, ktoré bolo stavebným úradom vydané dňa 18.10.2024, pod č. V-2024/62149-Ka, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2024.

Podľa ust. § 29 ods. 1 SP *„**Správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke** alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon."*

Navrhujem preto, aby stavebný úrad prerušil toto konanie o vydanie stavebného povolenia do právoplatného skončenia konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktorý podnet smeruje voči rozhodnutiu stavebného úradu zo dňa 18.10.2024, pod č. V-2024/62149-Ka,

vlastnoručný podpis

Elena Hrdinská, 24.9.1950 Jilemnického 30, 071 01 Michalovce

(meno, priezvisko, dátum narodenia, trvalé bydlisko)

Titl.
Mesto Michalovce
Stavebný úrad
Nám. Osloboditeľov 30
071 01 Michalovce

k zn.: V-2025/62343/1605

Michalovce dňa 16.09.2026

VEC: *Odvolanie účastníka konania proti rozhodnutiu mesta Michalovce ako stavebného úradu zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605, o stavebnom povolení*

Návrh na prerušenie konania

I.

V stavebnej veci stavebníka PK Development s.r.o., so sídlom Brezová 22, 071 01 Michalovce, o vydanie stavebného povolenia stavby Rezidencia Central Park Michalovce, Jilemnického, na parc. reg. C č. 4645/1, 4645/86 a parc. reg. E č. 9467, všetky parc. v obci Michalovce, kat. úz. Michalovce, v konaní vedenom Stavebným úradom mesta Michalovce pod zn. V-2025/62343 vydal stavebný úrad rozhodnutie zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605, ktorým vydal stavebné povolenie k predmetnej stavbe. Uvedené rozhodnutie stavebného úradu bolo na úradnej tabuli mesta Michalovce zverejnené dňa 02.09.2026.

II.

S napadnutým rozhodnutím stavebného úradu zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605 ako prvostupňového správneho orgánu nesúhlasím, pričom som toho názoru, že týmto odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, ktorý bol následne nesprávne právne posúdený a z tohto dôvodu v súlade s ust. § 53 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len SP), týmto podávam voči tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu

o d v o l a n i e ,

ktoré odôvodňujem týmito

s k u t o č n o s ť a m i :

V prvom rade konštatujem, že v celom rozsahu zotrvávam na námietkach, ktoré boli v doterajšom priebehu správneho konania z mojej strany vznesené.

Podľa ust. § 3 ods. 4, 5 Správneho poriadku *„**(4)**Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. **(5)** Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely."*

V zmysle ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku, *„Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutkový stav vecí a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.".*

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku *„V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.".* Z tohto vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že platné právne predpisy stanovujú požiadavky na rozhodnutie správneho orgánu, teda v danom prípade stavebného úradu, ktoré rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie ozrejmujúce, aké skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, **aké dôkazy boli vykonané a ako boli hodnotené**, a tiež ako správny orgán predmetnú vec právne posúdil. Rozhodnutie musí obsahovať takisto aj odôvodnenie, v ktorom správny orgán uvedie, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov. **V napadnutom rozhodnutí absentujú úvahy stavebného úradu o tom, na základe akých dôkazov a zistení dospel ku daným skutkovým zisteniam, akým spôsobom bola daná vec právne kvalifikovaná zo strany stavebného úradu. Napadnuté rozhodnutie uvádza len všeobecné tvrdenia** bez konkretizácie.

V danom prípade teda postupom správneho orgánu došlo podľa môjho názoru ku porušeniu povinností vyplývajúcich z vyššie uvedeného ustanovenia § 3 ods. 4 SP, v dôsledku čoho zároveň došlo aj k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 5 SP, ktoré ustanovenia predstavujú základné pravidlá správneho konania.

Napadnuté rozhodnutie stavebného úradu zároveň z môjho pohľadu trpí vadou jeho nedostatočného odôvodnenia, teda nespĺňa dikciu zákona zakotvenú vo vyš. cit. ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku ako ani dikciu zákona zakotvenú v ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

Mám za to, že postupom a rozhodnutím správneho orgánu došlo aj ku porušeniu ďalšieho základného pravidla správneho konania zakotveného v ustanovení § 3 ods. 2, Správneho poriadku, podľa ktorého *„**(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi** konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, **a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať**, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*

V zmysle ust. § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku, *„(1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. (2)* ***Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.****“.*

Zdôrazňujem, že zo strany stavebného úradu účastníci konania neboli žiadnym kvalifikovaným a zákonom predpokladaným spôsobom upovedomený o tom, že podklady, ktoré má stavebný úrad Michalovce k dispozícii, považuje za dostatočné pre vydanie rozhodnutia vo veci a neboli upovedomení ani o tom, že majú právo sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia.

Je teda možné konštatovať, že účastníkom konania nebola daná možnosť sa v záverečnej fáze správneho konania k týmto podkladom ako aj ku spôsobu ich zistenia vyjadriť a prípadne navrhnúť ich doplnenie.

Takýto postup správneho orgánu preto považuje účastník konania za postup v priamom rozpore s vyš. cit. ust. § 33 ods. 2 SP a zároveň ním podľa názoru účastníka konania dochádza k porušeniu jedného zo základných pravidiel správneho konania, a to pravidla zakotveného v ust. § 3 ods. 2 SP pojednávajúceho o povinnosti postupu správneho orgánu v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a ďalšími subjektmi. Tento právny záver bol vyjadrený aj v rozhodnutí NSS ČR č.k. 7A 112/2002-36, podľa ktorého *„Současně považuje Nejvyšší správní soud za nutné poznamenat, že prvoinstanční správní orgán pochybil i v tom, že neposkytl žalobci možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, jak to ukládá § 33 odst. 2 správního řádu. Z dikce tohoto ustanovení je zřejmé, poskytnutí této možnosti není právní úpravou vnímáno tak, že se poskytne „při zahájení řízení“, jak to učinil prvoinstanční orgán, nýbrž naopak až „po ukončení zjišťování podkladů pro rozhodnutí“. V daném případě se s ohledem na jeho povahu dalo předpokládat i další zjišťování podkladů pro rozhodnutí, než, jak se nakonec ukázalo, bylo provedeno, o čemž mj. svědčilo i prodloužení lhůty k rozhodnutí. Navíc z vyjádření žalobce ze dne 17. 2. 2002 bylo zřejmé, že patrně bude i nadále požadovat upřesňující doplnění důkazů. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje právo správních orgánů „nebýt vázán návrhy účastníků řízení“, stejně jako právo na tzv. „volné hodnocení důkazů“, to však musí být vždy vykládáno v souladu s požadavkem na spolehlivé zjištění skutkového stavu věci. Proto je Nejvyšší správní soud toho názoru, že v daném konkrétním případě nebylo možno povinnost vyplývající z § 33 odst. 2 správního řádu považovat za splněnou tím, že správní orgán účastníku řízení „teprve v odůvodnění rozhodnutí“ „sdělí“ že a jaké všechny důkazy byly provedeny. Smyslem § 33 odst. 2 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi „před vydáním rozhodnutí“ mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Na tomto stanovisku soudu nic nemění ani skutečnost, že v doplňovaném řízení se dne 20. 5. 2002 žalobce vyjádřil v tom smyslu, že daným postupem byl v tomto směru uspokojen (v tomto případě šlo o „seznámení“ s podklady až po vydání rozhodnutí, a nikoliv před ním).“.*

Obdobný právny záver bol konštatovaný aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 9Sžsk/122/2018, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 1/2020 pod por. č. 19 a v zmysle ktorého *„Zmyslom aplikácie § 33 ods. 2 Správneho poriadku je umožniť účastníkovi konania, aby ešte „pred vydaním rozhodnutia“ mohol uplatniť svoje výhrady, príp. realizovať svoje procesné návrhy vo vzťahu k zhromaždeným podkladom rozhodnutia, a to hlavne za účelom, aby správne rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Ak*

správny orgán opomenie túto svoju zákonnú povinnosť, dôjde jeho nesprávnym procesným postupom k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd."

Som toho názoru, že stavebný úrad sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s inštitútom pohody bývania zakotveným v ustanovení § 4 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., podľa ktorého *„* ***(1)*** *Pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny.* ***(2) Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na priľahlých pozemných komunikáciách. Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania.***"

Podľa ust. § 6 ods. 1 vyhlášky *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky** na denné osvetlenie a preslnenie a **na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.".*

Je zrejmé, že takouto stavbou bytového domu dochádza na strane ostatných účastníkov konania ku vzniku značného diskomfortu vo forme straty súkromia ako na dvore priľahlom k okolitým rodinným domom, tak aj v samotných obytných miestnostiach rodinných domov, do ktorých bude možné vidieť práve z uvedeného zrealizovať sa majúceho bytového domu. Stavebný úrad sa podľa môjho názoru dostatočne nevysporiadal so zahustením ulice P. Jilemnického v Michalovciach motorovými vozidlami budúcich vlastníkov tohto povoľovaného bytového domu ako ani s kapacitou parkovacích miest pre prípadné návštevy.

V súčasnosti je bežnou praxou, že na jeden byt pripadajú minimálne dve motorové vozidlá, pričom kapacita parkovacích miest plánovaných stavebníkom nespĺňa ani tento predpoklad.

Čo sa týka zatienenia okolitých stavieb rodinných domov poukazujem na ustanovenie § 6 ods. 1 vyhl. MŽP SR č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len vyhláška) podľa ktorého *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany,* ***požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania.*** *Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia."*

Realizácia stavby bytového domu je v priamom rozpore s vyššie citovaným ustanovením § 6 ods. 1 vyhlášky v dôsledku negatívneho zatienenia okolitých rodinných domov.

Vo vzťahu ku samotným odstupom medzi povoľovanou stavbou bytového domu

a už existujúcimi stavbami je dôležitý poukaz na ust. § 6 ods. 3 vyhlášky, podľa ktorého *„Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.".*

Toto ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky, ktoré je v prvej časti vyhlášky, používa pri vzdialenostiach medzi stavbami pojem rodinných domov. Tu však vyvstáva potreba poukazu na ustanovenie § 2 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorého ***„Požiadavky v prvej a druhej časti sa vzťahujú na všetky druhy stavieb, ak nie je v tretej časti ustanovené inak."***

Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že aj keď ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky zakotvuje odstupy medzi stavbami rodinných domov, toto ustanovenie sa za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky vzťahuje na všetky druhy stavieb vrátane budovy – súp. č. 5827, ktorá bezprostredne susedí s povoľovanou stavbou. **Umiestnenie povoľovanej stavby bytového domu je teda v priamom rozpore s vyššie uvedeným ustanovením § 6 ods. 3 vyhlášky za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky.**

Podľa ust. § 4, ods. 1, 2 vyhlášky *„**(1)** Pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny. **(2) Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na priľahlých pozemných komunikáciách.** Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania."*

Podľa ust. § 6 ods. 1 vyhlášky *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky** na denné osvetlenie a preslnenie a **na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia."*

V tejto časti ulice Petra Jilemnického v Michalovciach sa nachádzajú výlučne stavby rodinných domov a stavby prízemných garáží. Povoľovaná stavba bytového domu zasahuje aj do práva na súkromie všetkých ďalších vlastníkov okolitých rodinných domov, ktoré sa nachádzajú na druhej strane ulice Petra Jilemnického v Michalovciach, t. j. oproti povoľovanej stavbe.

III.

Podľa ust. § 53 SP *„Proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.".*

V zmysle ust. § 59 ods. 1 až 3 SP *„**(1)** Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. **(2)** Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. **(3)** Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správnemu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je*

právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný."

Poukazujúc na vyš. uvedené skutočnosti mám za to, že rozhodnutie prvostupňového orgánu je nepreskúmateľné, arbitrárne, zmätočné a nezákonné resp. v rozpore s právnymi predpismi, na základe ktorých došlo k vážnemu porušeniu práv účastníkov konania.

Z vyššie uvedených dôvodov týmto žiadam, aby stavebný úrad v súlade s ust. § 57 ods. 2 SP predložil predmetné odvolanie spolu so spisovým materiálom príslušnému regionálnemu úradu ako odvolaciemu orgánu, a aby odvolací orgán po dôkladnom zvážení celého prípadu v súlade s ust. § 59 ods. 3 SP

r o z h o d n u t í m

rozhodnutie – stavebné povolenie zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605 vydané mestom Michalovce ako stavebným úradom ***z r u š i l*** a vec mu ***v r á t i l*** na nové prejednanie a rozhodnutie.

IV.

Zdôrazňujem, že nie všetci účastníci tohto konania o vydanie stavebného povolenia boli aj účastníkmi konania o povolenie umiestnenia stavby / vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré konanie bolo vedené na stavebnom úrade Mesta Michalovce pod zn. ***V-2024/62149-Ka.***

Z tohto dôvodu bol podaný podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania smerujúci voči územnému rozhodnutiu, ktoré bolo stavebným úradom vydané dňa 18.10.2024, pod č. V-2024/62149-Ka, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2024.

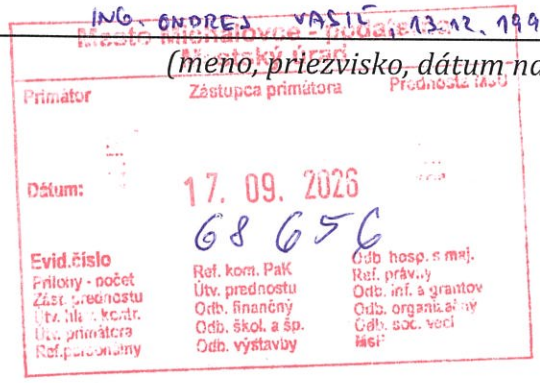
Podľa ust. § 29 ods. 1 SP *„**Správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke** alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon."*

Navrhujem preto, aby stavebný úrad prerušil toto konanie o vydanie stavebného povolenia do právoplatného skončenia konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktorý podnet smeruje voči rozhodnutiu stavebného úradu zo dňa 18.10.2024, pod č. V-2024/62149-Ka,

vlastnoručný podpis

ING. ONDREJ VAŠIČ, 13.12.1997, MICHALOVCE VERBOVČÍK 21 071 01

(meno, priezvisko, dátum narodenia, trvalé bydlisko)

Titl.
Mesto Michalovce
Stavebný úrad
Nám. Osloboditeľov 30
071 01 Michalovce

k zn.: V-2025/62343/1605

Michalovce dňa 16.09.2026

VEC: *Odvolanie účastníka konania proti rozhodnutiu mesta Michalovce ako stavebného úradu zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605, o stavebnom povolení*

Návrh na prerušenie konania

I.

V stavebnej veci stavebníka PK Development s.r.o., so sídlom Brezová 22, 071 01 Michalovce, o vydanie stavebného povolenia stavby Rezidencia Central Park Michalovce, Jilemnického, na parc. reg. C č. 4645/1, 4645/86 a parc. reg. E č. 9467, všetky parc. v obci Michalovce, kat. úz. Michalovce, v konaní vedenom Stavebným úradom mesta Michalovce pod zn. V-2025/62343 vydal stavebný úrad rozhodnutie zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605, ktorým vydal stavebné povolenie k predmetnej stavbe. Uvedené rozhodnutie stavebného úradu bolo na úradnej tabuli mesta Michalovce zverejnené dňa 02.09.2026.

II.

S napadnutým rozhodnutím stavebného úradu zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605 ako prvostupňového správneho orgánu nesúhlasím, pričom som toho názoru, že týmto odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, ktorý bol následne nesprávne právne posúdený a z tohto dôvodu v súlade s ust. § 53 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len SP), týmto podávam voči tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu

o d v o l a n i e ,

ktoré odôvodňujem týmito

s k u t o č n o s ť a m i :

V prvom rade konštatujem, že v celom rozsahu zotrvávam na námietkach, ktoré boli v doterajšom priebehu správneho konania z mojej strany vznesené.

Podľa ust. § 3 ods. 4, 5 Správneho poriadku *„**(4)**Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. **(5)** Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely."*

V zmysle ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku, *„Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutkový stav vecí a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.".*

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku *„V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.".* Z tohto vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že platné právne predpisy stanovujú požiadavky na rozhodnutie správneho orgánu, teda v danom prípade stavebného úradu, ktoré rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie ozrejmujúce, aké skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, **aké dôkazy boli vykonané a ako boli hodnotené**, a tiež ako správny orgán predmetnú vec právne posúdil. Rozhodnutie musí obsahovať takisto aj odôvodnenie, v ktorom správny orgán uvedie, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov. **V napadnutom rozhodnutí absentujú úvahy stavebného úradu o tom, na základe akých dôkazov a zistení dospel ku daným skutkovým zisteniam, akým spôsobom bola daná vec právne kvalifikovaná zo strany stavebného úradu, Napadnuté rozhodnutie uvádza len všeobecné tvrdenia** bez konkretizácie.

V danom prípade teda postupom správneho orgánu došlo podľa môjho názoru ku porušeniu povinností vyplývajúcich z vyššie uvedeného ustanovenia § 3 ods. 4 SP, v dôsledku čoho zároveň došlo aj k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 5 SP, ktoré ustanovenia predstavujú základné pravidlá správneho konania.

Napadnuté rozhodnutie stavebného úradu zároveň z môjho pohľadu trpí vadou jeho nedostatočného odôvodnenia, teda nespĺňa dikciu zákona zakotvenú vo vyš. cit. ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku ako ani dikciu zákona zakotvenú v ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

Mám za to, že postupom a rozhodnutím správneho orgánu došlo aj ku porušeniu ďalšieho základného pravidla správneho konania zakotveného v ustanovení § 3 ods. 2, Správneho poriadku, podľa ktorého *„**(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi** konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, **a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať**, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*

V zmysle ust. § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku, *„(1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. (2)* ***Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.“.***

Zdôrazňujem, že zo strany stavebného úradu účastníci konania neboli žiadnym kvalifikovaným a zákonom predpokladaným spôsobom upovedomený o tom, že podklady, ktoré má stavebný úrad Michalovce k dispozícii, považuje za dostatočné pre vydanie rozhodnutia vo veci a neboli upovedomení ani o tom, že majú právo sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia.

Je teda možné konštatovať, že účastníkom konania nebola daná možnosť sa v záverečnej fáze správneho konania k týmto podkladom ako aj ku spôsobu ich zistenia vyjadriť a prípadne navrhnúť ich doplnenie.

Takýto postup správneho orgánu preto považuje účastník konania za postup v priamom rozpore s vyš. cit. ust. § 33 ods. 2 SP a zároveň ním podľa názoru účastníka konania dochádza k porušeniu jedného zo základných pravidiel správneho konania, a to pravidla zakotveného v ust. § 3 ods. 2 SP pojednávajúceho o povinnosti postupu správneho orgánu v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a ďalšími subjektmi. Tento právny záver bol vyjadrený aj v rozhodnutí NSS ČR č.k. 7A 112/2002-36, podľa ktorého *„Současně považuje Nejvyšší správní soud za nutné poznamenat, že prvoinstanční správní orgán pochybil i v tom, že neposkytl žalobci možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, jak to ukládá § 33 odst. 2 správního řádu. Z dikce tohoto ustanovení je zřejmé, poskytnutí této možnosti není právní úpravou vnímáno tak, že se poskytne „při zahájení řízení“, jak to učinil prvoinstanční orgán, nýbrž naopak až „po ukončení zjišťování podkladů pro rozhodnutí“. V daném případě se s ohledem na jeho povahu dalo předpokládat i další zjišťování podkladů pro rozhodnutí, než, jak se nakonec ukázalo, bylo provedeno, o čemž mj. svědčilo i prodloužení lhůty k rozhodnutí. Navíc z vyjádření žalobce ze dne 17. 2. 2002 bylo zřejmé, že patrně bude i nadále požadovat upřesňující doplnění důkazů. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje právo správních orgánů „nebýt vázán návrhy účastníků řízení“, stejně jako právo na tzv. „volné hodnocení důkazů“, to však musí být vždy vykládáno v souladu s požadavkem na spolehlivé zjištění skutkového stavu věci. Proto je Nejvyšší správní soud toho názoru, že v daném konkrétním případě nebylo možno povinnost vyplývající z § 33 odst. 2 správního řádu považovat za splněnou tím, že správní orgán účastníku řízení „teprve v odůvodnění rozhodnutí“ „sdělí“ že a jaké všechny důkazy byly provedeny. Smyslem § 33 odst. 2 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi „před vydáním rozhodnutí“ mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Na tomto stanovisku soudu nic nemění ani skutečnost, že v doplňovaném řízení se dne 20. 5. 2002 žalobce vyjádřil v tom smyslu, že daným postupem byl v tomto směru uspokojen (v tomto případě šlo o „seznámení“ s podklady až po vydání rozhodnutí, a nikoliv před ním).“.*

Obdobný právny záver bol konštatovaný aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 9Sžsk/122/2018, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 1/2020 pod por. č. 19 a v zmysle ktorého *„Zmyslom aplikácie § 33 ods. 2 Správneho poriadku je umožniť účastníkovi konania, aby ešte „pred vydaním rozhodnutia“ mohol uplatniť svoje výhrady, príp. realizovať svoje procesné návrhy vo vzťahu k zhromaždeným podkladom rozhodnutia, a to hlavne za účelom, aby správne rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Ak*

správny orgán opomenie túto svoju zákonnú povinnosť, dôjde jeho nesprávnym procesným postupom k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd."

Som toho názoru, že stavebný úrad sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s inštitútom pohody bývania zakotveným v ustanovení § 4 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., podľa ktorého *„ **(1)** Pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny. **(2) Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na priľahlých pozemných komunikáciách. Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania."***

Podľa ust. § 6 ods. 1 vyhlášky *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky** na denné osvetlenie a preslnenie a **na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.".*

Je zrejmé, že takouto stavbou bytového domu dochádza na strane ostatných účastníkov konania ku vzniku značného diskomfortu vo forme straty súkromia ako na dvore priľahlom k okolitým rodinným domom, tak aj v samotných obytných miestnostiach rodinných domov, do ktorých bude možné vidieť práve z uvedeného zrealizovať sa majúceho bytového domu. Stavebný úrad sa podľa môjho názoru dostatočne nevysporiadal so zahustením ulice P. Jilemnického v Michalovciach motorovými vozidlami budúcich vlastníkov tohto povoľovaného bytového domu ako ani s kapacitou parkovacích miest pre prípadné návštevy.

V súčasnosti je bežnou praxou, že na jeden byt pripadajú minimálne dve motorové vozidlá, pričom kapacita parkovacích miest plánovaných stavebníkom nespĺňa ani tento predpoklad.

Čo sa týka zatienenia okolitých stavieb rodinných domov poukazujem na ustanovenie § 6 ods. 1 vyhl. MŽP SR č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len vyhláška) podľa ktorého *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia."*

Realizácia stavby bytového domu je v priamom rozpore s vyššie citovaným ustanovením § 6 ods. 1 vyhlášky v dôsledku negatívneho zatienenia okolitých rodinných domov.

Vo vzťahu ku samotným odstupom medzi povoľovanou stavbou bytového domu

a už existujúcimi stavbami je dôležitý poukaz na ust. § 6 ods. 3 vyhlášky, podľa ktorého *„Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.“.*

Toto ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky, ktoré je v prvej časti vyhlášky, používa pri vzdialenostiach medzi stavbami pojem rodinných domov. Tu však vyvstáva potreba poukazu na ustanovenie § 2 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorého *„**Požiadavky v prvej a druhej časti sa vzťahujú na všetky druhy stavieb, ak nie je v tretej časti ustanovené inak.**“*

Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že aj keď ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky zakotvuje odstupy medzi stavbami rodinných domov, toto ustanovenie sa za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky vzťahuje na všetky druhy stavieb vrátane budovy – súp. č. 5827, ktorá bezprostredne susedí s povoľovanou stavbou. **Umiestnenie povoľovanej stavby bytového domu je teda v priamom rozpore s vyššie uvedeným ustanovením § 6 ods. 3 vyhlášky za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky.**

Podľa ust. § 4, ods. 1, 2 vyhlášky *„**(1)** Pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny. **(2) Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na priľahlých pozemných komunikáciách.** Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania.“*

Podľa ust. § 6 ods. 1 vyhlášky *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky** na denné osvetlenie a presnenie a **na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.“*

V tejto časti ulice Petra Jilemnického v Michalovciach sa nachádzajú výlučne stavby rodinných domov a stavby prízemných garáží. Povoľovaná stavba bytového domu zasahuje aj do práva na súkromie všetkých ďalších vlastníkov okolitých rodinných domov, ktoré sa nachádzajú na druhej strane ulice Petra Jilemnického v Michalovciach, t. j. oproti povoľovanej stavbe.

III.

Podľa ust. § 53 SP *„Proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.“.*

V zmysle ust. § 59 ods. 1 až 3 SP *„**(1)** Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. **(2)** Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. **(3)** Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správnemu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je*

právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný."

Poukazujúc na vyš. uvedené skutočnosti mám za to, že rozhodnutie prvostupňového orgánu je nepreskúmateľné, arbitrárne, zmätočné a nezákonné resp. v rozpore s právnymi predpismi, na základe ktorých došlo k vážnemu porušeniu práv účastníkov konania.

Z vyššie uvedených dôvodov týmto žiadam, aby stavebný úrad v súlade s ust. § 57 ods. 2 SP predložil predmetné odvolanie spolu so spisovým materiálom príslušnému regionálnemu úradu ako odvolaciemu orgánu, a aby odvolací orgán po dôkladnom zvážení celého prípadu v súlade s ust. § 59 ods. 3 SP

r o z h o d n u t í m

rozhodnutie – stavebné povolenie zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605 vydané mestom Michalovce ako stavebným úradom ***z r u š i l*** a vec mu ***v r á t i l*** na nové prejednanie a rozhodnutie.

IV.

Zdôrazňujem, že nie všetci účastníci tohto konania o vydanie stavebného povolenia boli aj účastníkmi konania o povolenie umiestnenia stavby / vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré konanie bolo vedené na stavebnom úrade Mesta Michalovce pod zn. ***V-2024/62149-Ka.***

Z tohto dôvodu bol podaný podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania smerujúci voči územnému rozhodnutiu, ktoré bolo stavebným úradom vydané dňa 18.10.2024, pod č. V-2024/62149-Ka, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2024.

Podľa ust. § 29 ods. 1 SP *„**Správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke** alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon."*

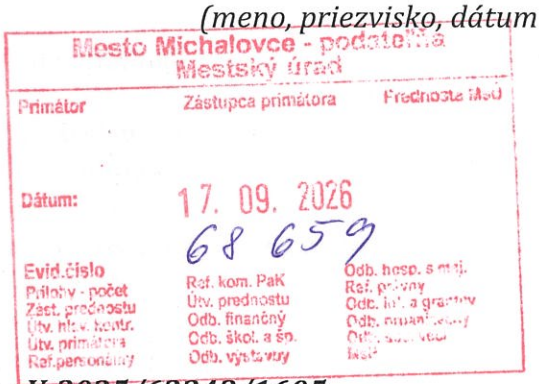
Navrhujem preto, aby stavebný úrad prerušil toto konanie o vydanie stavebného povolenia do právoplatného skončenia konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktorý podnet smeruje voči rozhodnutiu stavebného úradu zo dňa 18.10.2024, pod č. V-2024/62149-Ka,

_____

vlastnoručný podpis

Dušan VAGAŠKÝ Ružová 1—11

(meno, priezvisko, dátum narodenia, trvalé bydlisko)

Titl.
Mesto Michalovce
Stavebný úrad
Nám. Osloboditeľov 30
071 01 Michalovce

k zn.: V-2025/62343/1605

Michalovce dňa 16.09.2026

VEC: *Odvolanie účastníka konania proti rozhodnutiu mesta Michalovce ako stavebného úradu zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605, o stavebnom povolení*

Návrh na prerušenie konania

I.

V stavebnej veci stavebníka PK Development s.r.o., so sídlom Brezová 22, 071 01 Michalovce, o vydanie stavebného povolenia stavby Rezidencia Central Park Michalovce, Jilemnického, na parc. reg. C č. 4645/1, 4645/86 a parc. reg. E č. 9467, všetky parc. v obci Michalovce, kat. úz. Michalovce, v konaní vedenom Stavebným úradom mesta Michalovce pod zn. V-2025/62343 vydal stavebný úrad rozhodnutie zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605, ktorým vydal stavebné povolenie k predmetnej stavbe. Uvedené rozhodnutie stavebného úradu bolo na úradnej tabuli mesta Michalovce zverejnené dňa 02.09.2026.

II.

S napadnutým rozhodnutím stavebného úradu zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605 ako prvostupňového správneho orgánu nesúhlasím, pričom som toho názoru, že týmto odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, ktorý bol následne nesprávne právne posúdený a z tohto dôvodu v súlade s ust. § 53 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len SP), týmto podávam voči tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu

o d v o l a n i e ,

ktoré odôvodňujem týmito

s k u t o č n o s ť a m i :

V prvom rade konštatujem, že v celom rozsahu zotrvávam na námietkach, ktoré boli v doterajšom priebehu správneho konania z mojej strany vznesené.

Podľa ust. § 3 ods. 4, 5 Správneho poriadku *„(4)Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. (5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely."*

V zmysle ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku, *„Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutkový stav vecí a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.".*

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku *„V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.".* Z tohto vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že platné právne predpisy stanovujú požiadavky na rozhodnutie správneho orgánu, teda v danom prípade stavebného úradu, ktoré rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie ozrejmujúce, aké skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, **aké dôkazy boli vykonané a ako boli hodnotené**, a tiež ako správny orgán predmetnú vec právne posúdil. Rozhodnutie musí obsahovať takisto aj odôvodnenie, v ktorom správny orgán uvedie, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov. **V napadnutom rozhodnutí absentujú úvahy stavebného úradu o tom, na základe akých dôkazov a zistení dospel ku daným skutkovým zisteniam, akým spôsobom bola daná vec právne kvalifikovaná zo strany stavebného úradu. Napadnuté rozhodnutie uvádza len všeobecné tvrdenia** bez konkretizácie.

V danom prípade teda postupom správneho orgánu došlo podľa môjho názoru ku porušeniu povinností vyplývajúcich z vyššie uvedeného ustanovenia § 3 ods. 4 SP, v dôsledku čoho zároveň došlo aj k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 5 SP, ktoré ustanovenia predstavujú základné pravidlá správneho konania.

Napadnuté rozhodnutie stavebného úradu zároveň z môjho pohľadu trpí vadou jeho nedostatočného odôvodnenia, teda nespĺňa dikciu zákona zakotvenú vo vyš. cit. ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku ako ani dikciu zákona zakotvenú v ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

Mám za to, že postupom a rozhodnutím správneho orgánu došlo aj ku porušeniu ďalšieho základného pravidla správneho konania zakotveného v ustanovení § 3 ods. 2, Správneho poriadku, podľa ktorého *„**(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi** konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, **a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať**, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*

V zmysle ust. § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku, *„(1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. (2)* ***Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.“.***

Zdôrazňujem, že zo strany stavebného úradu účastníci konania neboli žiadnym kvalifikovaným a zákonom predpokladaným spôsobom upovedomený o tom, že podklady, ktoré má stavebný úrad Michalovce k dispozícii, považuje za dostatočné pre vydanie rozhodnutia vo veci a neboli upovedomení ani o tom, že majú právo sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia.

Je teda možné konštatovať, že účastníkom konania nebola daná možnosť sa v záverečnej fáze správneho konania k týmto podkladom ako aj ku spôsobu ich zistenia vyjadriť a prípadne navrhnúť ich doplnenie.

Takýto postup správneho orgánu preto považuje účastník konania za postup v priamom rozpore s vyš. cit. ust. § 33 ods. 2 SP a zároveň ním podľa názoru účastníka konania dochádza k porušeniu jedného zo základných pravidiel správneho konania, a to pravidla zakotveného v ust. § 3 ods. 2 SP pojednávajúceho o povinnosti postupu správneho orgánu v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a ďalšími subjektmi. Tento právny záver bol vyjadrený aj v rozhodnutí NSS ČR č.k. 7A 112/2002-36, podľa ktorého *„Současně považuje Nejvyšší správní soud za nutné poznamenat, že prvoinstanční správní orgán pochybil i v tom, že neposkytl žalobci možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, jak to ukládá § 33 odst. 2 správního řádu. Z dikce tohoto ustanovení je zřejmé, poskytnutí této možnosti není právní úpravou vnímáno tak, že se poskytne „při zahájení řízení“, jak to učinil prvoinstanční orgán, nýbrž naopak až „po ukončení zjišťování podkladů pro rozhodnutí“. V daném případě se s ohledem na jeho povahu dalo předpokládat i další zjišťování podkladů pro rozhodnutí, než, jak se nakonec ukázalo, bylo provedeno, o čemž mj. svědčilo i prodloužení lhůty k rozhodnutí. Navíc z vyjádření žalobce ze dne 17. 2. 2002 bylo zřejmé, že patrně bude i nadále požadovat upřesňující doplnění důkazů. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje právo správních orgánů „nebýt vázán návrhy účastníků řízení“, stejně jako právo na tzv. „volné hodnocení důkazů“, to však musí být vždy vykládáno v souladu s požadavkem na spolehlivé zjištění skutkového stavu věci. Proto je Nejvyšší správní soud toho názoru, že v daném konkrétním případě nebylo možno povinnost vyplývající z § 33 odst. 2 správního řádu považovat za splněnou tím, že správní orgán účastníku řízení „teprve v odůvodnění rozhodnutí“ „sdělí“ že a jaké všechny důkazy byly provedeny. Smyslem § 33 odst. 2 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi „před vydáním rozhodnutí“ mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Na tomto stanovisku soudu nic nemění ani skutečnost, že v doplňovaném řízení se dne 20. 5. 2002 žalobce vyjádřil v tom smyslu, že daným postupem byl v tomto směru uspokojen (v tomto případě šlo o „seznámení“ s podklady až po vydání rozhodnutí, a nikoliv před ním).“.*

Obdobný právny záver bol konštatovaný aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 9Sžsk/122/2018, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 1/2020 pod por. č. 19 a v zmysle ktorého *„Zmyslom aplikácie § 33 ods. 2 Správneho poriadku je umožniť účastníkovi konania, aby ešte „pred vydaním rozhodnutia“ mohol uplatniť svoje výhrady, príp. realizovať svoje procesné návrhy vo vzťahu k zhromaždeným podkladom rozhodnutia, a to hlavne za účelom, aby správne rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Ak*

správny orgán opomenie túto svoju zákonnú povinnosť, dôjde jeho nesprávnym procesným postupom k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd."

Som toho názoru, že stavebný úrad sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s inštitútom pohody bývania zakotveným v ustanovení § 4 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., podľa ktorého *„* ***(1)*** *Pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny.* ***(2) Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na priľahlých pozemných komunikáciách. Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania.***"

Podľa ust. § 6 ods. 1 vyhlášky *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky** na denné osvetlenie a preslnenie a **na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.".*

Je zrejmé, že takouto stavbou bytového domu dochádza na strane ostatných účastníkov konania ku vzniku značného diskomfortu vo forme straty súkromia ako na dvore priľahlom k okolitým rodinným domom, tak aj v samotných obytných miestnostiach rodinných domov, do ktorých bude možné vidieť práve z uvedeného zrealizovať sa majúceho bytového domu. Stavebný úrad sa podľa môjho názoru dostatočne nevysporiadal so zahustením ulice P. Jilemnického v Michalovciach motorovými vozidlami budúcich vlastníkov tohto povoľovaného bytového domu ako ani s kapacitou parkovacích miest pre prípadné návštevy.

V súčasnosti je bežnou praxou, že na jeden byt pripadajú minimálne dve motorové vozidlá, pričom kapacita parkovacích miest plánovaných stavebníkom nespĺňa ani tento predpoklad.

Čo sa týka zatienenia okolitých stavieb rodinných domov poukazujem na ustanovenie § 6 ods. 1 vyhl. MŽP SR č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len vyhláška) podľa ktorého *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany,* ***požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania.*** *Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia."*

Realizácia stavby bytového domu je v priamom rozpore s vyššie citovaným ustanovením § 6 ods. 1 vyhlášky v dôsledku negatívneho zatienenia okolitých rodinných domov.

Vo vzťahu ku samotným odstupom medzi povoľovanou stavbou bytového domu

a už existujúcimi stavbami je dôležitý poukaz na ust. § 6 ods. 3 vyhlášky, podľa ktorého *„Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.“.*

Toto ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky, ktoré je v prvej časti vyhlášky, používa pri vzdialenostiach medzi stavbami pojem rodinných domov. Tu však vyvstáva potreba poukazu na ustanovenie § 2 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorého *„**Požiadavky v prvej a druhej časti sa vzťahujú na všetky druhy stavieb, ak nie je v tretej časti ustanovené inak.**“*

Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že aj keď ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky zakotvuje odstupy medzi stavbami rodinných domov, toto ustanovenie sa za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky vzťahuje na všetky druhy stavieb vrátane budovy – súp. č. 5827, ktorá bezprostredne susedí s povoľovanou stavbou. **Umiestnenie povoľovanej stavby bytového domu je teda v priamom rozpore s vyššie uvedeným ustanovením § 6 ods. 3 vyhlášky za aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 vyhlášky.**

Podľa ust. § 4, ods. 1, 2 vyhlášky *„**(1)** Pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny. **(2) Umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na priľahlých pozemných komunikáciách.** Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania.“*

Podľa ust. § 6 ods. 1 vyhlášky *„**Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať** požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, **požiadavky** na denné osvetlenie a preslnenie a **na zachovanie pohody bývania.** Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.“*

V tejto časti ulice Petra Jilemnického v Michalovciach sa nachádzajú výlučne stavby rodinných domov a stavby prízemných garáží. Povoľovaná stavba bytového domu zasahuje aj do práva na súkromie všetkých ďalších vlastníkov okolitých rodinných domov, ktoré sa nachádzajú na druhej strane ulice Petra Jilemnického v Michalovciach, t. j. oproti povoľovanej stavbe.

III.

Podľa ust. § 53 SP *„Proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.“.*

V zmysle ust. § 59 ods. 1 až 3 SP *„**(1)** Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. **(2)** Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. **(3)** Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správnemu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je*

právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný."

Poukazujúc na vyš. uvedené skutočnosti mám za to, že rozhodnutie prvostupňového orgánu je nepreskúmateľné, arbitrárne, zmätočné a nezákonné resp. v rozpore s právnymi predpismi, na základe ktorých došlo k vážnemu porušeniu práv účastníkov konania.

Z vyššie uvedených dôvodov týmto žiadam, aby stavebný úrad v súlade s ust. § 57 ods. 2 SP predložil predmetné odvolanie spolu so spisovým materiálom príslušnému regionálnemu úradu ako odvolaciemu orgánu, a aby odvolací orgán po dôkladnom zvážení celého prípadu v súlade s ust. § 59 ods. 3 SP

r o z h o d n u t í m

rozhodnutie – stavebné povolenie zo dňa 28.08.2026, zn. V-2025/62343/1605 vydané mestom Michalovce ako stavebným úradom ***z r u š i l*** a vec mu ***v r á t i l*** na nové prejednanie a rozhodnutie.

IV.

Zdôrazňujem, že nie všetci účastníci tohto konania o vydanie stavebného povolenia boli aj účastníkmi konania o povolenie umiestnenia stavby / vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré konanie bolo vedené na stavebnom úrade Mesta Michalovce pod zn. ***V-2024/62149-Ka.***

Z tohto dôvodu bol podaný podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania smerujúci voči územnému rozhodnutiu, ktoré bolo stavebným úradom vydané dňa 18.10.2024, pod č. V-2024/62149-Ka, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2024.

Podľa ust. § 29 ods. 1 SP ***„Správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke*** *alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon."*

Navrhujem preto, aby stavebný úrad prerušil toto konanie o vydanie stavebného povolenia do právoplatného skončenia konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktorý podnet smeruje voči rozhodnutiu stavebného úradu zo dňa 18.10.2024, pod č. V-2024/62149-Ka,

vlastnoručný podpis